

Ismét Bújócskázunk - Képgalériával

Sajtóreferens, 2017. március 13. hétfő 9 - 21:49:08

Nagy sikerrel mutatta be újra a Nagybonyi Színház a Bújócska című újjátékot 2017. március 11-én, a Művelődési Házban. Csizmarek Máté és 1954-ben írt prózáját először tavaly vitték színpadra. Miután meghívták a társulatot Tóth Ákos Q. Szerepei bemutatóra, úgy gondolták, a felújított művet az abonyi közönségnek is megmutatják, amely ismét nagyon tanulságosra és szórakoztatóra sikeredett. Az előadás előtt **Király Béla** is kihirdette a színház által tavaly kezdeményezett Tarka Borjú Rajzpályázat eredményét (részletek hamarosan). Még több fotóért [KLIKK](#) a képre!

Az alábbiakban Király Béla és közönsége tesszük össze: 2016. június 28-29-én már láthatta az abonyi közönség a Bújócskát. Akkor itt volt a társulat Q. Si kultúrhatóság és meghívta a darabot március 18-ára. Úgy gondoltuk, hogy ha már felújítjuk, akkor még egyszer bemutatjuk itthon is, hogy, aki akkor nem látta, most megnézhesse. A második Világábránd után Magyarországon is új idők számát kezdődött. Fenekestől felfordult a világ. Az ötvenes évek elején a politikai légkör átmeneti enyhülése során kormányprogramként került elő a újjáték-irodalom támogatása. Ennek a korszaknak kedvelt szerzője volt Csizmarek Máté (1907-1973) zeneszerző, újságíró, drámaíró. A Bújócskát 1954-ben írta, ebben a mai néző számára is tökéletesen átélhető formában mutatja be az ötvenes évek elejének magyar társadalmát. Ez volt az a korszak, amikor villamosvezetőből, péksegédből, kúriából vezérigazgató, mindenható párttitkárrá lehetett, ugratós osztályt végzett új káderek iskolai katedrát kaptak. Úr helyett az elvtárs lett a hivatalos megszólítás, a Jó napot kívánok! helyett a Szabadság!-közönség járta. Olyan helyzetbe kerültek vagy kényszerültek emberek, melyben elvesztették, vagy nehezen találtak meg önmagukat. Ez külföldön igaz a semmiből kiemelt, magas polcra rakott káderekre. A kizsákmányozott, deklásszárt régi elit lelkileg jobban bírta a változásokat, mert a neveltetésük, műveltségük megadta nekik a biztos menedéket. Abban az időben csak a munkás és a parasztságnak volt embernek. Az úri bitangoktól elvették mindenüket, internálótáborokba vitték őket, vagy mehettek külföldre, vagy jobb esetben portásnak. (A mi Kostyán doktorunknak is - akinek a nevét most az egészségház viseli, - a győzelem napján, 1945. június 9-én, a cigányzenekar mellett, a cimbalmot kellett cipelnie, - a cigányzenészek sűrű bocsánatkérésére közepette.) A Bújócska főszereplője is egy villamosvezetőből vezérigazgatóvá kinevezett káder, aki a nagy mozgalmár, vonalas, egyetemista lányának is jó káderférj szeretne. A kizsákmányozott káder-végény azonban, nem is igazi káder, csak a kényszer csinált belőle parasztkádert, meg a jó barátja, akinek a nagy ötletére három apát is sikerül összecsiszítani. Persze minden jó, ha jó a vége. Aki elvesztette is, végül megtalálja önmagát, és minden problémája megoldódik. A Bújócskát

a szerző 1954-ben írta, de Abonyban már a következő évben bemutatták az akkor
színi átszók. 2016-ban nagyon nagy vállalkozás, és kockázat ennek a darabnak a mősorra
tízéves több okból. A nagyözönsemár nagyon máshoz szokott. Egy prózai darab, pláne,
aminek bonyolult története van, komoly odafigyelést igényel szereplőkkel, nézőkkel
egyaránt. Mi, divatosan fogalmazva, bevállalósak vagyunk. Kockáztatunk! És bízunk a
sikerben, abban, hogy a közönség veszi a lapot! A próbák alatt rengeteget nevettünk, remekül
szórakoztunk, és ezt kívánom a kedves közönségünknek is. Kiegészítette: Darányi Erika
Abony.hu fotók: Székely Szilárd és Szilágyi Tamás